

Ypatinga diena! Debesis gavo naują užduotį. Ilgus metus gaiviais lietaus lašais džiuginęs slėnis, nuo šiandien jis pliaups virš miesto.

– Dar niekad nesu buvęs mieste. Labai noriu su visais susipažinti! – nekantravo debesys.

– Sėkmės, debesėli! Ačiū už lietų! – atsisveikindami sušnarėjo slėnio žolynai, o aukšti medžiai iš dėkingumo trumpam nulenkė viršūnes.

– Pasiilgsime tavęs! – pliaukštelėjo čiurlendamas sraunus upeliukas.

Debesis išdidžiai įplaukė į miestą – virš namų ir kiemų, parkų ir gatvių. Susižavėjęs didmiesčio grožiu jis smarkiai pasipurtė, kad lietaus lašeliai pasiektų net atokiausius miesto kampelius!

Bet iš apačios netikėtai pasigirdo ne dėkingumas, o atodūšiai:

– Na ir nevykusi šiandien diena. Lietus pila kaip iš kibiro!

– Oi, nuliūdinau! – susikrimto debesis. – Turbūt netinkamą dieną atskridau. Pabandysiu miestiečius nudžiuginti rytoj.